

ח"כ יעקב נחושטן הוא חדש בכנסת, איש הרות, עורך-דין ותושב ירושלים. השבוע תרם תרומה מקורית להתייבשת המליאה. הופיע לבוש במדי רבי-סרן לשיבת המליאה. מכיוון שלא השתתף בדיון באותו יום, לא היתה לו כל בעייה להחליף את בגדיו בכנסת או בביתו הירושלמי. היתה זאת, אפוא, הופעה מופגנת. בו ביום פנה ח"כ שלום כהן ליו"ר הכנסת בפועל, יצחק נבון, בבקשה לקבוע הנחייה שתאסור על חברי הכנסת ללבוש מדים במליאה.

בין השאר נימק זאת בכך: בשום פרלמנט של מדינה דמוקרטית לא נהוג להופיע במדים. לעומת זאת מקובל הדבר בפרלמנטים של מדינות ערב, ברית המועצות ואמריקה הלאטית (והיה נהוג, כמובן, בכל המדינות הפאשיסטיות). מכיוון שח"כים רבים משרתים ב"מילואים", עלולה להתחיל ביניהם התחרות אישית על הופעה במדים ועם דרגות, עד שהכנסת תידמה לפרלמנט לובש-מדים. עדיין לא נתקבלה תשובת היו"ר, אך התגובה הציבורית הפנייה, שניתן לה פירסום רב, היתה כולה חיובית. אין ספק שהציבור הישראלי אינו רוצה במליטריזם זהה של הכנסת, ובודאי לא בעסקנים פולטיים המתפארים במדי צה"ל.

ארקיישראל

האיש המסרב

לשתוק

"המצב חמור, והוא מחמיר והולך. אבל מי שמתרועע נגדו מכונה מייד פורק-עול ר' כוגו!" כך פתח השבוע ד"ר חמדי תאבי אל-פארקי מכתב גלוי לבני העם הפלסטיני. הרופא מרמאללה, שכבר סיכן את עצמו בעבר כאשר תבע לנתק את פלסטין משל טון ירדן, החליט שהמצב הוא עד כדי כך חמור, שאין הוא יכול לשתוק.

ישראל טוענת, מאז תום המלחמה, ש"אינה יכולה להכיר בעם הפלסטיני כצד לסיכסוך ולשיחות שלום. היא טוענת שאין ליכוד פלסטיני, שאין ייצוג מוכר לעם הפלסטיני. אבל האם מאפשרים לנו להתארגן, לבחור נציגים מוסמכים? האם יאפשרו לנו לערוך מישאל-עם על הפיתרון הרצוי לנו? עמדתה הרשמית של ישראל אינה אלא תירץ כדי להשאיר את הקיסאון הקיים."

התוצאה, לדעת פארקי: "מדיניות זו סייעה לכבוד את המתונים, הקוראים להקי מת מערך פלסטיני עצמאי וליצירת הכנה עם ישראל. הברזותיהם החוזרות ונישנות של מנהיגים ישראליים על סיפוחים החלישו את קרנם של המתונים בין מנהיגי העם הפלסטיני. חלק מהם התייאשו, אחר מעדיף לבלום את הפה."

אין תקווה מגולדה. פארקי סיפר על שיחותיו עם מנהיגים פלסטיניים אחרים, שגם הם היו מוכנים לפעול למען הקמת מדינה פלסטינית שתכריח בריט שלום עם ישראל. "השאלה שתמיד חזרה ועלתה הייתה: בסדר, אנחנו מכירים במדינת ישראל; אבל האם מוכנה ישראל להכיר בנו?"

לא מזמן נשאלתי על-ידי אנור נוסייבה: האם אתה יכול להביא הבטחה מפורשת מראש-המשלה שהיא מוכנה להכיר בנו? או שהיא לפחות מוכנה להכריז על האפשרות למצוא פיתרון יחד איתנו?"

"אני שתקתי, כי לפי הכרזות כבוד ראש-המשלה ברור לי שאין מה לקחת ממנה." גם לאירונונים הפלסטיניים היה לדידי פארקי מה לומר: הם חייבים להביא בפני ישראל הצעה הגיונית יותר, במקום הצעתם בדבר כינון מדינה דמוקרטית פלסטינית לבני כל הדתות, שתכלול גם את ישראל... עליהם להתחשב במציאות שנוצרה."

הוא סיים: "אניני מיצג שום מפלגה, ר' איני מתיימר לדבר בשם העם הפלסטיני כולו. אבל אני שייך לאחד החוגים היודיים, עם, אי סגור לשבת בחיבוק ידיים, אסור להשלים עם הידרדרות המצב למימיום של טיורף-דעת קטלני."

ואם בגלל זה יקראו לו פורק-עול ובוגד — הוא נשכן לשאת בתוצאות.

רשימה ראשונה בסידרה:

האם תל-אביב גוססת?

נחל איילון. העבודות החלו בקול תרועה גדולה, אולם הסתיימו בקול דממה דקה. מייד אחרי הבחירות הסתבר כי הבנק העולמי, שהיה צריך לממן את המיפעל, דחה את מתן הכספים. המיפעל הושבת. כשתחודש העבודה ספק אם התוכנית תוכל לענות על צרכי התחבורה של תל-אביב.

שבועיים לפני הבחירות לעיריית תל-אביב נערך באפיק נחל איילון טכס חגיגי בנוכחות ראשי העיר ונכבדים, שנועד לציון את תחילת העבודות באחד ממיפעלי הענק שידעה תל-אביב מעודה: מיפעל "נתיבי איילון", עורק התחבורה שיקשר את צפון תל-אביב עם דרומה בתוך אפיק

שבועיים לפני הבחירות נחנך המיפעל בסכס חגיגי-ועכשיו:

עמקה בתוך הבוץ!

קיימת כבר למעלה מחמש שנים. הסיבה לכך: סירוב שר-הפנים לאשר את רישומה, כנראה מתוך ידיעה שוהו מפעל ללא אחיזה במציאות הנוכחית. החברה קיימת, פועלת ומוציאה מיכרזים מבלי שתהיה אישיות משפטית. אם לא תעמוד בתשלומיה לא יוכלו המתכננים או הקבלנים לתבוע איש לדין. מבחינת החוק החברה פשוט אינה קיימת. מאידך העסיקה החברה מאות עובדים

היום, חמש שנים לאחר ההחלטה ר' שלושה חודשים לאחר הטכס הרשמי של תחילת העבודה, מודים כל הגורמים הנוגים עם ברבר, כי אין כל סיכוי שהעבודה הסתיימה לפני שנת 1978. יתירה מזו: אין כל סיכוי כרגע שעבודת הסלילה הממשית של הפרויקט הענקי תחל לפני שנת 1972. מה הסיבה לכך? כמרבית מפעלי הפיתוח בישראל הסתמכו מתכנני נתיבי איילון על סיוע כספי ממי

מן קצר לפני הבחירות לכנסת השביעית ולרשויות המקומיות, פורסמו בעתונות הישראלית מודעות ענק שעלו למשל המיסים התל-אביבי רבבות לירות. מודעות אלה נועדו לרומם ולפאר את ראש-העיר יהושע רבינוביץ, במסווה של מסירת אינפורמציה חיונית לציבור, הופעלה תעמולת בחירות חסרת כסוי. חודשים מספר לפני הבחירות, הודרוה עיריית תל-אביב לחנוך מפעלי ראוה שר

לעיריית תל-אביב מה להציג לפני הבחירות. כיום מושבת המיפעל והעבודה בו נפסקה לחלוטין מחוסר תקציב. לא ידוע מתי אפשר יהיה לחדשה. וכשתחודש, ספק אם ותוכנית תענה על הצרכים.

כך נראה מפעל נתיבי איילון כיום, אחרי שלפני הבחירות נבנתה תעלת בטון באורך שלפני הצפוני של נחל איילון, כדי שיהיה

המציאות

עבודות שונות. בכל המקרים הועסקו העובדים על-ידי חברות אחרות ששימשו כחברות קבלניות. הבעיה התעוררה שעה שחברת מקורות נתבקשה לבצע עבודות ריגיוניות ליד שיכון בבלי בצפון תל-אביב. החברה לא נאותה לחתום על חוזה עם חברה שאינה רשומה, אבל ביצעה את העבודה לאחר לחצים שונים.

במקרה זה הלוחה לטוח ארוך מהבנק העולמי. משלחת סקר של הבנק ששהתה בישראל לפני זמן מה, סרבה ל' אשר מענק לסלילת הכביש המהיר. לכל היותר, הבטיחו נציגי הבנק, להמליץ על ביקורה של משלחת סקר נוספת. זאת ועוד: מנהלי הפרויקט יודעים ר' כודים כי גם אם יקציב הבנק העולמי את המלחה המצופה, ספק רב אם האוצר יסכים להעניק כספים אלה לחברת נתיבי איילון לצורך ביצוע העבודה. הכספים דרושים היום למדינה לצרכים חיוניים בהרבה.

גים, כתבי העתונות גילקחו באוטובוסים מפוארים מאתר לאחר כשבכל מקום נערי כים סכסי חניכה, נישאים נאומים מבטחי גדולות — למרות שראשי העיר ידעו כי לאור המצב הכלכלי החמור לא תהיה עירייה מסוגלת לעמוד בכל ההבטחות.

אחד המפעלים החיוניים באמת, שברור היום, כשם שהיה ברור בטכס תחילת העבודות, כי אין זה סביר כלל שהעבודה בו חלה באמת, היו מפעל נתיבי איילון. הטכס היה חגיגי, אולם העבודות הופסקו לאחר זמן קצר.

התחבורה בתל-אביב מהתה היום בעיה חמורה. אין מדובר רק בתנועה בעיר עצי מה, על כך כבר נכתב רבות. תל-אביב מהתה את צוואר הבקבוק בתחבורה הכלל ארצית. ניתן כיום להגיע מחיפה לתל-אביב בקצת למעלה משעה. מתל-אביב לירושלים נוסעים בשעה אחת. אולם את תל-אביב עצמה חוצים מצפון לדרום — בשעה אחת. זהו אבסורד שהאין כדוגמתו. כדי לפתור בעיה חמורה זו הוחלט לפני חמש שנים על סלילת עורק התחבורה מהיר שיחצה את העיר לאורכה ויקצר את הנסיעה ב-80%.

עובדה זו מפריעה גם בנושאים אחרים. לצורך ביצוע העבודות יש צורך להפקיע מספר קרקעות פרטיות בתחום אפיק ה' נחל. גוף שאינו רשום ואינו קיים מבחינה חוקית אינו יכול להפקיע קרקע. העירייה מצידה אינה רשאית להפקיע קרקעות עבור גרים שאינם קיים.

קיימות גם בעיות אחרות. לצורך תכנון התחואי יש לפנות את עורקי התעול ר' הביוב המצויים באפיק הנחל. נחל איילון העזוב, שימש משך שנים מקום להנחת קוי תעול ולהצבת עמודי חשמל ומתח גבוה. היום מתנגדת רשות הניקוז של נחל איילון לשינויים אפשריים והגישה אך התי נגדות לכך בפני הועדה המחוזית לבנין

מבחינת החוק: אין חברה

אם לא ידע ראשיעיריית תל-אביב שאין כל טעם לחנוך מפעל ללא אפשרות המשכה? עיון בעובדות מלמד כי פרט זה היה ידוע לכל העוסקים בנושא מזה זמן רב. חברת נתיבי איילון לא נרשמה עדיין כחוק אצל רשמי-החברות, למרות היותה